

Mivel etetik az állatkerti állatokat.

Fók állatkertet létesít a főváros.

Egy melankólikus kora tavaszi délutánon elindultam a budapesti állatkertbe, hogy kíváncsian megérdeklődjem, hogyan élnek az állatok a háboruban és legfőképpen mit esznek, mivel táplálkoznak most, amikor az emberiségnek is olyan nagy gondot ad saját táplálkozása.

Az állatkertben nem voltak valami sokan ezen a délutánon és az állatvilágban sem uralkodott valami feltűnő élénkség, általában komorak és szomorúak voltak a ketrecbe zárt állatok és ezt a szomorúságot minden valószínűség szerint a gyomor ki nem elégültsége okozta. Nagyrészükön, főképpen a növényevőkön alaposan meglátaszott, hogy háboru van, a szarvasok és őzek olyan mélabusak voltak, amilyenek csak a havas erdőket ábrázoló tájképeken szoktak lenni, midőn kissé lehorgasztott fejjel néznek szembe a téllel. Gyönyörű szemű szegény, sovány őzek és szarvasok voltak. A kétpupu teve busan sétált tágas nagy ketrecében és adakozó egyének már nem egy egész kockacukrot nyujtanak feléje, hanem csak egy negyed kockacukrot és a teve lassan nyújtja ki a nyakát a cukorért. Fogai igen sárgák és a nyál mintegy fehér háló feszül ki a szájában. Lenyeli a cukrot, az adakozó tovább megy és a szegény puposteve még mindig ott áll a rácsnál és még egyszer kinyújtja a nyakát bizakodón és kétségbeesve látja, hogy már nincsenek adakozó emberek. Fájdalmasan megfordul és tovább imbolyog.

*Hadikiállítás
Margitsziget
Megnyílik 1918 május*

Egyszeri belépőjegy **2** korona,
Idényjegy a szigeti belépődíjjal együtt
30 koronáért csak a Hadikiállítás
területére szóló **20** koronáért vál-
ható a városi irodában,
Kossuth Lajos-utca 3.

Ennél is sokkal szomobrubb volt látni a perui fekete lámát. Ott állt a rács által elhatárolt kis tér közepén és úgy nyöszörgött, mint egy kicsiny gyerek, aki helytelenül, hogy még nem jön az ebéd. Egészen szerényen nyöszörgött és gyapjas szőre amely azelőtt pubán simult teste domborulatain, most úgy lógott le róla, mint egy elkopott fali szőnyeg, hosszú és megtépett rojtokkal. Az előtt zabot kapott a perui láma, most közönséges szeeskát kap.

Az elefánt is nagyon sajnálatraméltó volt, amint köröskörül járva ketrecében minden részen kidugta ormányát és vágyóva szimatolt élelem után. Bőre oly repedezett volt, mint egy sokat viselt női reticüle, nagyon hiányzik neki az illatos olajkenőcs, amelylyel hajdan vastag bőrét az ápoló naponta bedörzsölte. Most ezt az olajkenőcsöt langyos fürdőkkel próbálják helyettesíteni, de ez nem kielégítő, mert a mi klímánk ellen az elefánt bőrét csak az olaj védi meg a megpedezéstől.

A legnagyobb nehézség a tropikus égési állatok és a tropusi madarak élelmezése. Ezeknek ugyanis sok olyan eleség kell, amelyet most egyáltalában nem lehet beszerezni, például déli gyümölcs, rizs, kendermag, banán, körte. Főleg a papagályok és majmok élelmezése jár nehézségekkel. Most vadgesztenyéből készítenek tarhonyát a struccoknak és a fácánoknak, Vas megyéből pedig őszszel sok almát szereztek be puhára főzve déligyümölcs helyett a majmoknak. Ezek a majmok, amelyek rugalmasságukkal, fürgeségükkel és vidámságukkal olyan mulattatóak voltak, most szintén megérik a háborút a közönség részéről is. Keveset desszertet kapnak a bánuló emberektől és az a tejet, amelyet azelőtt szintén naponta megkaptak az állatkerttől, most a legszűkebbre mértén kapják csak meg.

A legjobb helyzetük mégis a ragadozóknak, tigriseknek, oroszlánoknak, leopárdoknak van. Ezek nem érzik a háborút. Ugyannyi lóhúst kapnak, mint azelőtt, egyenként nyolc kilót, és csupán egyes inyené falatokat, mint galambot, és csirkét nélkülöznek. Látnivaló ebből, hogy a vérszomjas, vérszopó, erőszakos, ragadozó egyéniségeknek még az állatkertben is jobb dolguk van háboruban, mint békében és még itt is fölényben vannak a kérődző és szerény állatok fölött. Akár csak az embereknél.

Általában mégis elég jó állapotban van a budapesti állatkert, ha tekintetbe vesszük, hogy a németországi negyvenegy állatkert közül több, mint harminc kénytelen volt a háboruban kapuit bezárni, az állatok elpusztulása következtében és még a schönbrunni császári vadaskert is kénytelen volt az üzemet beszüntetni és megmaradt állatokat a budapesti állatkertnek engedni át. Hir szerint Lendl dr. az állatkert érdemes igazgatója igen üdvös tervekkel foglalkozik. A külső Kerepesi-út mellett nyul, baromfi, és kecsketenyésztő telepet szándékozik berendezni a közönség részére. Lendl dr. e tervéről a következőképpen nyilatkozott:

— Valóban gondolunk egy állatkerti fioktelep felállítására. Ez egy olyan mintátelep lesz, ahol mindenki megtanulhatja gyakorlatilag azt a módot, miképpen kell a baromfit nevelni, a tojásokat kikeltetni, a nyulakat szaporítani és a kecskéket ápolni.

— A budapesti közönségnek valóban szüksége van egy ilyen tanulságosan berendezett gazdasági fiokállatkertre, mert ez nagyon meg fogja könnyíteni a lakosságnak az élelmezését, ha mindenki megtanulhatja a baromfitenyésztésnek Budapesten is lehetséges legegyszerűbb módját. Az erre a

Cukorrépmag

képes kilója

Koloss

csir a-

13. — K

Fümag

nemes faj kilója

14. — K

Loheremag

legelőcsóbban, utóvet-

tel. Cím:

Magyar Kereskedelmi Részvénytársaság

Gyöngyösön.